

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 612/2014-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti OHL ŽS SK, a. s., Furmanská 6, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Winton s. r. o., Šoltésovej 12, Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Katarína Bruncková, konateľka a advokátka, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cob 140/2014-100 z 3. júla 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti OHL ŽS SK, a. s., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti OHL ŽS SK, a. s., Furmanská 6, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 Cob 140/2014-100 z 3. júla 2014 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom na vydanie predbežného opatrenia podaným Okresnému súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) 4. marca 2014 domáhala, aby okresný súd predbežným opatrením zakázal oB..... ako odporcovi nakladať s peňažnými prostriedkami v sume 915 140,43 €, ktoré zodpovedajú výške pohľadávky sťažovateľky proti odporcovi. Sťažovateľka uviedla, že predmetnú pohľadávku nadobudla zmluvou o postúpení pohľadávky z 30. októbra 2013 od pôvodného veriteľa obchodnej spoločnosti B... a pohľadávka vznikla z titulu nárokov zo zmluvy o dielo z 25. októbra 2012 uzavretej medzi B... a odporcom. Sťažovateľka navrhovala nariadiť predbežné opatrenie z obavy o výkon súdneho rozhodnutia, konkrétne z obavy, že odporca plnenie zodpovedajúce pohľadávke sťažovateľky poskytne niekomu inému ako jej. Konanie o návrhu sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia bolo okresným súdom vedené pod sp. zn. 10 Cb 15/2014.

Odporca 1. apríla 2014 po nahliadnutí do súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 10 Cb 15/2014 27. marca 2014 podal vyjadrenie k návrhu sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia. Odporca vo vyjadrení uviedol, že 21. marca 2013 podal ako zložiteľ návrh na prijatie peňažných prostriedkov do súdnej úschovy spolu v sume 2 160 712, 65 € s tým, že časť tejto sumy v sume 915 140,43 € predstavuje pohľadávku, ktorá bola predmetom postúpenia medzi B... a sťažovateľkou. Odporca preto navrhoval návrh sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia zamietnuť a sťažovateľku zaviazat' na náhradu trov súdneho konania odporcu.

Sťažovateľka podaním doručeným okresnému súdu 10. apríla 2014 svoj návrh na vydanie predbežného opatrenia vzala späť v celom rozsahu, konanie o predbežnom opatrení navrhla zastaviť a odporcu zaviazat' na náhradu trov tohto konania.

Okresný súd uznesením č. k. 10 Cb 15/2014-66 z 28. apríla 2014 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) na základe späťvzatia návrhu konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že ich nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Proti uzneseniu okresného súdu v časti jeho výroku o trovách konania podali odvolanie sťažovateľka aj odporca.

Krajský súd namietaným uznesením zmenil uznesenie okresného súdu v odvolaniami napadnutom výroku o trovách konania tak, že sťažovateľke uložil povinnosť nahradiť trovy prvostupňového konania odporcovi v sume 5 425,37 €. Zároveň zaviazal sťažovateľku na náhradu trov odvolacieho konania odporcovi v sume 1 361, 17 €.

Sťažovateľka v prvej časti svojej rozsiahlej sťažnostnej argumentácie namieta závery krajského súdu, ktorý podľa nej pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého: „Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.“

Podľa sťažovateľky krajský súd dospel k nesprávnemu záveru o nesplnení podmienok (späťvzatie návrhu pre správanie odporcu a dôvodnosť návrhu) pre aplikáciu § 146 ods. 2 vety druhej OSP, a teda k nesplneniu podmienok uloženia povinnosti odporcovi nahradiť trovy konania.

Vo vzťahu ku krajským súdom ustálenej nedôvodnosti návrhu na vydanie predbežného opatrenia sťažovateľka v podstatnej časti svojej argumentácie uviedla:

„Krajský súd v Bratislave... spochybnil aktívnu vecnú legitimitáciu Sťažovateľa na podanie Návrhu, ktorá podľa jeho právneho názoru zakladá dôvod pre zamietnutie Návrhu v prípade, ak by Sťažovateľ... nezobral Návrh v celom rozsahu späť. Uvedené malo mať podľa Krajského súdu v Bratislave vo významnej miere vplyv aj na posúdenie

dôvodnosti Späťvzatia návrhu a vyhodnotenie skutočnosti, ktorej zo strán súdneho sporu prináleží náhrada trov prvostupňového konania.

Sťažovateľ uvedené považuje za závažný zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie. Krajský súd v Bratislave Uznesením Krajského súdu v Bratislave opomenul konštantnú slovenskú a českú judikatúru...

... Keďže medzi Sťažovateľom ako postupníkom a B... ako postupcom došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky... B... oznámila postúpenie časti jej pohľadávky na Sťažovateľa B... ... ako dlžníkovi, a to oznámením o postúpení pohľadávky. ...

... Dôsledkom postúpenia pohľadávky je skutočnosť, že postupník nastupuje do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. ...

Ako vyplýva aj z občiansko-právnej teórie, ktorú v tejto súvislosti podporuje aj ustálená judikatúra, oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo adresované B... ... ako dlžníkovi, vyvolala B... ako postupca zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie a tiež zobrala na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní obec ... dlh Sťažovateľovi ako postupníkovi. Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku, než v osobe veriteľa, pričom aj v prípade, že by zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. ...

V zmysle ustálenej judikatúry bol teda Sťažovateľ aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu vo veci samej, ktorým by sa domáhal zaplatenia príslušnej sumy od obce ..., ako aj návrhu na vydanie predbežného opatrenia...“, a s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31 Cdo 1328/2007 z 9. decembra 2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 210/01 z 11. júna 2003 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2276/08 z 24. februára 2011 uviedla: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho pokladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky postupník preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávky. ...názor,

ktorý reprezentuje, že námietka neplatnosti postúpenia zmluvy dlžníkovi nepatrí, nie je v rozpore s ústavnými poriadkom, pretože postavenie dlžníka nezhoršuje...“

Ďalej sťažovateľka uviedla, že „na uvedenú justičnú prax poukázal aj v rámci Odvolania..., pričom Krajský súd v Bratislave tieto relevantné právne argumenty opomenul a nevysporiadal sa s nimi... Diétne iba skonštatoval, že spochybnenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky medzi B... a Sťažovateľom zo strany B... založilo dôvod právnej neistoty obce ... o tom, kto je jeho veriteľom a spochybnilo aj aktívnu vecnú legitimáciu Sťažovateľa. ...

V každom prípade je podľa Sťažovateľa bezpredmetné, či na strane obce ... existoval hmotnoprávny dôvod na zloženie predmetu do súdnej úschovy. A teda aj to či na strane obce ... existovali odôvodnené pochybnosti pre zloženie predmetu do súdnej úschovy v súvislosti s aktívnou vecnou legitimáciou Sťažovateľa na podanie Návrhu. Rozhodujúcou skutočnosťou je oznámenie postúpenia časti pohľadávky B... ... ako dlžníkovi zo strany postupcu, pričom Sťažovateľ opakovane zdôrazňuje, že takéto oznámenie zakladá jeho aktívnu vecnú legitimáciu na podanie Návrhu. ...

Sťažovateľ je naďalej toho právneho názoru, že iba on bol aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu vo veci samej, ktorým by sa domáhal zaplataenia pohľadávky od obce ..., ako aj na podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia. ktorým sa snažil chrániť svoj majetok...“.

Vo vzťahu k záveru krajského súdu, že k späťvzatiu návrhu na vydanie predbežného opatrenia nedošlo pre správanie odporcu, sťažovateľka v podstatnej časti svojej argumentácie uviedla: «Krajský súd v Bratislave... konštatuje, že: „o dôvodnosti podania návrhu sa spravidla uvažuje z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa, v danom prípade konanie odporcu takýmto konaním nebolo (i napriek tomu, že navrhovateľ uviedol, že dôvod na vydanie predbežného opatrenia pominul v čase po podaní návrhu, až okamihom zloženia peňažných prostriedkov do úschovy).“ Krajský súd v Bratislave však ad absurdum dáva do súvislosti vzťah výsledku konania obce ... k požiadavkám Sťažovateľa a zároveň k okamihu pominutia dôvodu na vydanie predbežného opatrenia. Hoci konanie obce ... nebolo plnením záväzku

Sťažovateľovi, je potrebné prihliadať na Návrh ako celok. Cieľom konania Sťažovateľa bolo dosiahnutie neplnenia záväzku obce... spoločnosti B... V tejto súvislosti mal teda Krajský súd v Bratislave uvedené zohľadniť, a mal konanie obce ... vyhodnotiť ako súladné s tým, čoho sa Sťažovateľ Návrhom domáhal. Vzhľadom k tomu, že obec... v čase spät'vzatia Návrhu už reálne nedisponovala peňažnými prostriedkami, vo vzťahu ktorým sa Sťažovateľ domáhal vydania zákazu nakladania, Sťažovateľ ako uvádzal aj v Spät'vzatí návrhu, chápe, že vydanie predbežného opatrenia by za týchto okolností odporovalo ratio legis (OSP). V tejto súvislosti Sťažovateľ zvyrazňuje opätovne skutočnosť, že trovy právneho zastúpenia Sťažovateľa v prvostupňovom konaní musia ísť v zmysle vyššie uvedených dôvodov na ťarchu obce..., nakoľko dôvod na vydanie predbežného opatrenia pomínul v čase po podaní Návrhu až okamihom zloženia peňažných prostriedkov do úschovy zo strany obce... Uvedené znamená, že odpadnutie dôvodu na vydanie predbežného opatrenia nezapríčinil Sťažovateľ, ale samotná obec... zložením peňažných prostriedkov do úschovy, na čom Sťažovateľ trvá a prečo aj sám zbral Návrh v celom rozsahu spät'. Krajský súd v Bratislave teda nezohľadnil v plnej miere zásadu zavinenia uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. ...

Ak by bolo možné považovať spochybnenie postúpenia pohľadávky na Sťažovateľa za dôvod spochybnenia jeho aktívnej vecnej legitímácie, čo Sťažovateľ považuje za neprípustný právny názor, nakoľko súd je vždy povinný skúmať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, mal teda v súvislosti s Odvolaním Sťažovateľa a Odvolaním obce... uvedené Krajský súd v Bratislave zohľadniť minimálne tak, že náhradu trov prvostupňového ani odvolacieho konania neprizná žiadnemu z účastníkov a potvrdí Uznesenie o zastavení konania, pričom mal aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 OSP z dôvodu, že nie je vylúčené, že Sťažovateľ bol aktívne vecne legitimovaný na podanie Návrhu.»

Sťažovateľka v druhej časti svojej sťažnostnej argumentácie namietala závery krajského súdu vo vzťahu k samotnej výške odporcovi priznaných trov konania a uviedla:

„Pohľadávku, ktorú mala pôvodne voči B... ... spoločnosť B..., bola postúpená na viaceré subjekty v rozličnej výške, a to okrem Sťažovateľa bola časť postúpená na U... a časť na T...

U... a T... postupovali rovnakým procesným postupom ako Sťažovateľ s tou významnou výnimkou, že nezobrali svoje návrhy na nariadenie predbežných opatrení späť. V týchto prípadoch však obdobne obec... podala ako protistrana odvolania, ktorými žiadala zmeniť rozhodnutia Okresného súdu Malacky ako súdu prvého stupňa a rovnako ako v prípade medzi Sťažovateľom a obcou... žiadala o priznanie náhrady trov prvostupňových konaní a konaní o odvolaniach vedených na Krajskom súde v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave však v kauzách U. a T. rozhodol odlišným spôsobom ako v prípade Sťažovateľa. Krajský súd v Bratislave pri výpočte sumy trov prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania vychádzal... z ustanovenia § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb... Tak zaviazal Sťažovateľa zaplatiť B... náhradu trov prvostupňového konania vo výške 5 425,37 EUR, a zároveň náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1361,17 EUR. V porovnateľných prípadoch (kauzách U... a T...) napriek uvedenej skutočnosti Krajský súd v Bratislave použil ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky a nie § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky. ...

... Sťažovateľ sa stotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vyjadreného v Uznesení U... a Uznesení T..., kde Krajský súd v Bratislave konštatuje, že v daných prípadoch nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ju možno zistiť len s neprimeranými ťažkosťami. Predmetom prvostupňového konania ani odvolacieho konania nebolo vo vzťahu k prípadu medzi Sťažovateľom a obcou... zaplatenie peňažnej sumy, ale zákaz určitej činnosti, teda nakladania s peňažnými prostriedkami, ktorý nemožno oceniť. Správne teda aj v prípade Sťažovateľa mal Krajský súd v Bratislave pri výpočte náhrady trov konania aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) a § 13a ods. 1 písm. g) Vyhlášky. ...

Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Bratislave sa... osobitne nevysporiadal s predchádzajúcimi rozhodnutiami v obdobných veciach (Uznesenie U. a Uznesenie T.) a od svojej predchádzajúcej praxe sa odklonil, evidentne porušil základné právo Sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a právo na spravodlivý súdny proces...“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„I. Základné právo spoločnosti OHL ŽS SK, a. s... na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.07.2014. č. k. 8Cob/140/2014-100 porušené bolo.

II. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.07.2014. č. k. 8Cob/140/2014-100 sa zrušuje a vec sa vracia na nové konanie.

III. Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť spoločnosti OHL ŽS SK, a. s. trovy jej právneho zastúpenia vo výške 341,08 EUR na účet právneho zástupcu sťažovateľa... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka v petite svojej sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie okresného súdu o trovách konania v prípade zastavenia konania o návrhu na vydanie predbežného opatrenia na základe späťvzatia návrhu.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 dohovoru) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní.

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje

na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00) a tiež by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré neboli napravené v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov.

Vychádzajúc z uvedených právnych názorov ústavný súd na účely posúdenia opodstatnenosti sťažnosti preskúmal namietané uznesenie krajského súdu.

Po preskúmaní uznesenia krajského súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľky nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Ústavný súd nezistil, že by krajským súdom aplikovaný postup a jeho závery mohli zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného uznesenia v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil, že by posudzované uznesenie krajského súdu bolo svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené. Krajský súd sa dostatočne vysporiadal s odvolacími námietkami sťažovateľky aj s odvolacími námietkami odporcu a náležite odôvodnil svoje závery, keď uviedol:

„Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia doručeným súdu dňa 04.03.2014 domáhal, aby súd odporcovi zakázal akýmkoľvek spôsobom nakladať s peňažnými prostriedkami vo výške 915.140,43 eur z titulu Zmluvy o dielo zo dňa 25.10.2012 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, pričom peňažné prostriedky predstavujú časť pohľadávky vyplývajúcu z predmetnej zmluvy postúpenú zo spoločnosti B..., ako právneho predchodcu navrhovateľa Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2013 na navrhovateľa; oznámenie o postúpení pohľadávok navrhovateľ doručil odporcovi 05.11.2013.

Za nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy navrhovateľ považoval skutočnosť, že odporca mu 14.02.2014 odmietol odsúhlasiť zostatok pohľadávky s tým, že neeviduje voči nemu žiaden záväzok. Z toho navrhovateľ vyvodil, že odporca nebral do úvahy postúpenie pohľadávky zo spoločnosti B..., na navrhovateľa, na základe čoho reálne hrozí, že odporca bude celú pohľadávku plniť spoločnosti B..., ktorá je v reštrukturalizácii, v dôsledku čoho hrozí, že v prípade uplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia by navrhovateľ nebol uspokojený, resp. nie v plnom rozsahu. Plnenie odporcu spoločnosti B..., by znamenalo znižovanie majetku odporcu.

Dňa 01.04.2014 bolo súdu (po nahliadnutí odporcu do súdneho spisu dňa 27.03.2014) doručené jeho vyjadrenie k návrhu na vydanie predbežného opatrenia, v ktorom okrem iného uviedol, že dňa 21.03.2014 podal odporca ako zložiteľ návrh na prijatie peňažných prostriedkov do súdnej úschovy, vo výške 2.160.712,65 eur s tým, že ide o sumu pozostávajúcu aj z časti pohľadávky vo výške 915.140,43 eur, ktorá bola predmetom postúpenia medzi spoločnosťou B..., ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom.

Odporca uviedol, že návrh navrhovateľa považuje v celom rozsahu za nedôvodný. V dôsledku spochybnenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky na navrhovateľa, od ktorej odvodzuje svoj nárok voči odporcovi, nie je ani osvedčená dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, pričom z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je zrejmé, čoho sa mieni voči odporcovi domáhať vo veci samej. Uviedol tiež, že navrhovateľ žiadnym spôsobom neosvedčil existenciu bezprostredného a konkrétneho nebezpečenstva hroziacej ujmy.

Odporca súčasne navrhol, aby súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol a aby mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby v celkovej sume 5 425,37 eur.

Z priloženého návrhu odporcu na prijatie peňažných prostriedkov do súdnej úschovy vyplýva, že 21.03.2014 doručil Okresnému súdu v Žiline ako zložiteľ návrh na prijatie prostriedkov do súdnej úschovy v sume 2.160.712,65 eur, a to z dôvodu, že sa nachádza v stave právnej neistoty, keďže došlo k spochybneniu platnosti zmlúv o postúpení pohľadávok spoločnosti B...; plnenia zo Zmluvy dielo č. 2/2012 sa domáha B..., ako zhotoviteľ v rozsahu celej fakturovanej čiastky a aj postupníci z týchto zmlúv (subdodávateľa B...), teda navrhovateľ, a spoločnosti T... a U... v rozsahu postúpených pohľadávok.

Z uvedeného podania tiež vyplýva, že spoločnosť B..., listom zo dňa 20.11.2013 odporcovi oznámila, že právne úkony uzatvorené v mene spoločnosti. V. G. ako Členom Štatutárneho orgánu spoločnosti, ktoré nie sú v evidencii spoločnosti ku dňu 25.10.2013, považuje za neplatné. Uvedené bolo okrem obchodných partnerov B..., oznámené aj Katastrálnemu úradu v Žiline a Okresnému i Krajskému súdu v Žiline.

Následne navrhovateľ dňa 10.04.2014 vzal návrh na vydanie predbežného opatrenia späť s tým, že vzhľadom na uvedené vyjadrenie odporca už reálne nedisponuje peňažnými prostriedkami, vo vzťahu ku ktorým sa navrhovateľ domáhal vydania zákazu nakladania, a preto vydanie predbežného opatrenia by za aktuálnych okolností odporovalo ratio legis. Dôvod na vydanie predbežného opatrenia pominul v čase po podaní návrhu, až okamihom zloženia peňažných prostriedkov do úschovy.

Odvolací súd mal za to, že vzhľadom na skutočnosť, že konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa skončilo jeho zastavením, bol súd prvého stupňa povinný rozhodnúť o jeho trovách.

Ustanovenie § 146 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z rozhodovania o náhrade trov konania podľa zásady úspešnosti, teda zodpovednosti za výsledok, a v to závislosti na spôsobe skončenia konania, resp. spôsobe začatia konania, tak ako je uvedené pod písm. a/ -d/; v týchto prípadoch žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku.

Ustanovenie § 146 ods. 2 pripúšťa odlišné rozhodnutie o náhrade trov konania v prípadoch, keď došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu alebo z iného dôvodu.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Náhrada trov konania v prípade, že niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p.

Podľa prvej vety tohto ustanovenia účastník, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je povinný hradiť jeho trovy. Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorý z účastníkov zaviniť jeho zastavenie. Zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t. j. podľa procesného výsledku. Zavinenie zastavenia konania môže spočívať napr. v tom, že bol podaný návrh na začatie konania vo veci, v ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, alebo v ktorej prebieha iné konanie, alebo že bol podaný návrh na začatie konania proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania a pod..

Odvolací súd konštatuje, že podľa ustálenej judikatúry zavinením zastavenia konania je i späťvzatie návrhu na začatie konania (ak neplatí veta druhá citovaného ustanovenia).

Podľa druhej vety § 146 ods. 2 O.s.p. však je povinný hradiť trovy konania odporca, ak bol návrh, ktorý bol podaný dôvodne, vzatý späť pre správanie odporcu vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa, pričom obidve tieto podmienky, t.j. dôvodnosť návrhu na začatie konania a správanie odporcu musia byť splnené súčasne.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa v odôvodnení výroku o trovách konania konštatoval, že v tomto štádiu konania nebolo možné jednoznačne určiť, kto procesne zaviniť zastavenie konania, pričom navrhovateľ i odporca tvrdia, že súd mal dostatok argumentov na posúdenie dôvodnosti návrhu i späťvzatia návrhu.

Navrhovateľ vyslovil názor, že trovy právneho zastúpenia v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 druhá veta musia ísť na ťarchu odporcu, keďže návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol podaný dôvodne, keďže bol detailne preukázaný skutkový stav a dôvodnosť návrhu odpadla až po zložení peňažného plnenia do súdnej úschovy, a teda späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa zapríčinil odporca.

Odporca bol toho názoru, že súd prvého stupňa mal skúmať, z akých dôvodov došlo k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa a či samotný návrh navrhovateľa bol dôvodný a o náhrade trov rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvá veta.

Vzhľadom na uvedené úlohou odvolacieho súdu bolo s ohľadom na obsah spisu a tvrdenia účastníkov konania posúdiť, či bol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia podaný dôvodne a či konanie odporcu (začatie konania o úschove a zloženie prostriedkov na plnenie jeho záväzku do súdnej úschovy) bolo vyvolané práve podaním tohto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a teda či späťvzatie návrhu bolo dôsledkom tohto jeho konania.

Odvolací súd je toho názoru, že pre procesné posúdenie toho, či v prejednávanej veci niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť (§ 146 ods. 2 veta prvá) alebo či došlo k späťvzatiu návrhu podaného dôvodne v dôsledku správania odporcu (§ 146 ods. 2 veta druhá) sú rozhodujúce nasledovné skutočnosti:

Na základe podania odporcu zo dňa 28.03.2014 (po nahliadnutí do súdneho spisu dňa 27.03.2014), ktoré bolo súdu doručené 01.04.2014 má odvolací súd za to, že v dôsledku zásadného spochybnenia platnosti zmlúv o postúpení pohľadávok spoločnosti B..., na navrhovateľa a ďalšie dva subjekty, a to zo strany samotného postupcu (B...), vysloveného v liste, ktorý bol odporcovi doručený 20.11.2013, bola zásadným spôsobom spochybnená aj vecná aktívna legitimácia navrhovateľa na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorá je nepochybne rozhodujúcou skutočnosťou osvedčujúcou aj dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana (§ 75 ods. 2 O.s.p.) a ich absencia je dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Z uvedeného podania je tiež zrejmé, že odporca doručil návrh na prijatie peňažných prostriedkov do súdnej úschovy Okresnému súdu v Žiline dňa 21.03.2014, teda pred tým, ako nahliadol do súdneho spisu a dozvedel sa o podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (keďže súd nemá povinnosť takýto návrh doručovať druhému účastníkovi konania).

Dôvodom takéhoto konania odporcu bol stav právnej neistoty, kto je s ohľadom na spochybnenie platnosti zmlúv o postúpení pohľadávok samotným postupcom, jeho veriteľom, pričom ako prijemcov označil nielen navrhovateľa, ale i B..., a ďalších dvoch postupníkov (keďže sa domáhali plnenia zo strany odporcu).

Z vyššie uvedeného odvolací súd vyvodil záver, že v prípade, ak by navrhovateľ nezobral návrh na nariadenie predbežného opatrenia späť, musel by ho súd prvého stupňa zamietnuť z dôvodu zásadného spochybnenia jeho aktívnej vecnej legitímácie (a tým aj skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie predbežného opatrenia, podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy).

Zo skutočnosti, že odporca začal konanie o úschove bez akejkoľvek informácie o podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a vo vzťahu k viacerým subjektom, vyplýva, že konal bez akejkoľvek súvislosti vo vzťahu požiadavke navrhovateľa uvedenej v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Preto v tejto súvislosti odvolací súd konštatoval, že i keď sa o dôvodnosti podania návrhu spravidla uvažuje z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa, v danom prípade konanie odporcu takýmto konaním nebolo (i napriek tomu, že navrhovateľ uviedol, že dôvod na vydanie predbežného opatrenia pominul v čase po podaní návrhu, až okamihom zloženia peňažných prostriedkov do úschovy).

Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade neboli kumulatívne splnené obidve podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá, teda že došlo k späťvzatiu návrhu podaného dôvodne pre správanie odporcu, nie je možné zaviazat' na náhradu trov konania odporcu.

Vzhľadom na to, že podľa ustálenej judikatúry zavinením zastavenia konania je i späťvzatie návrhu na začatie konania, bolo potrebné na náhradu trov zastaveného konania zaviazat' navrhovateľa.“

Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

K priznaniu náhrady trov konania odporcovi z hodnoty veci podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a nie podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky napriek tomu, že v iných konaniach s obdobným predmetom krajský súd priznal trovy konania vo výške vyčíslenej podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, t. j. k namietanej odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ústavný súd uvádza, že mu zásadne neprislúcha zjednocovať in abstracto judikatúru všeobecných súdov, a suplovať tak právomoc, ktorá je podľa § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zverená práve Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Keďže ústavný súd nezistil možnosť porušenia sťažovateľkou označených práv uznesením krajského súdu, odmietol jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa jednotlivými nárokmi sťažovateľky uplatňovanými v sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2014